

DANSK FIRMAIDRÆT

Den konstituerede, nu afgåede
formand, Henry Jepsen,
får her overrakt DFIF's fornemme
lederpokal, A. Agerbæks Ærespokal, af den
nye formand, Karl Randrup.

INDHOLD

Leder	2
Repræsentantskabsmødet	3
Leo Frederiksen-pokal	8
A. Agerbæks Ærespokal	9
Interview med formanden	10
Sportsudstilling	12
Noter	13
Den ny hovedbestyrelse	14
Er du trimmet	15
Sekretærens afsked	16
Vi må have vejret igen	16
Firmaidrætsklub eller ikke	18

Nr. **8**

DECEMBER 1972

15. ÅRGANG

Skal vi vente eller selv vise initiativ?

Det er ikke usædvanligt og heller ikke unaturligt, at der på repræsentantskabsmødet er bifaldstilkendegivelser fra forsamlingen til enkelte talere. Det var der også på mødet i Helsingør, men det, som gav anledning til at tænke nærmere over det, var, at det først og fremmest var de talere, som var imod forbundets motionsprægede aktiviteter, f. eks. motionskampagnerne, der fik størst bifald.

Det var især under budgetdebatten, at modstanden kom frem. De 40.000 kr., som er sat af til motionsaktiviteter i 1973, sprang nogle repræsentanter i øjnene, og forbundet blev af et par af debattørerne opfordret til at bruge disse penge til andre formål.

Nu havde man tidligere under mødet givet hovedbestyrelsen og motionsudvalget bemyndigelse til at forhandle videre om en nordisk motionslandskamp i 1973, og så måtte der naturligvis penge til til arrangementet. Det kom der også.

Der har ikke i de tre år, firmaidretten har haft motionskampagnerne, på noget tidspunkt været fuld enighed om deres berettigelse, men modstanderne har da været så frit stillede, at de kunne undlade at deltage i arrangementerne. Modstanderne har hidtil været i mindretal på de mange møder, som efterhånden har indeholdt debatoplæg om motionskampagnerne, men bifaldsyttringerne på repræsentantskabsmødet kunne tyde på, at der måske er flere af dem, end forbundets ledelse har haft anledning til at tro. Er det tilfældet, er det i høj grad kritisabelt, at de giver deres sande mening til kende under anonymitetens beskyttende vinger.

Nu vil nogle måske påstå, at man ikke kan udlede noget af sådanne bifaldsyttringer. Men man klapper da ikke af taleren, fordi han er en klovn. Det må da være, fordi man er enig med ham og kan acceptere de synspunkter, han giver udtryk for. Og det lød unægteligt, som om en meget stor del af repræsentanterne var enige med de talere, som gik imod motionsaktiviteterne. Er formodningen korrekt, må man bede dem komme frem af busken og give deres mening til kende. Er der almindelig modstand mod motionskampagner og motionslandskampe, er vi da enige om, at de 40.000 kr. kan anvendes bedre.

Alle ved, at det koster arbejde og for visse sammenslutninger tillige penge, når kampagnen afvikles. Men tænk alligevel på, om de 40.000 kr., som forbundet har på kant, og det ikke specificerede beløb, som sammenslutningerne har spædet til, ikke er en fuldt acceptabel indsats i disse år for at blive anerkendt på lige fod med de øvrige 3 hovedforbund, for at opnå økonomisk demokrati i fordelingen af tipsmidlerne. DFIF er det mindste af de 4 hovedforbund, men er efter 27 års beståen stadig haltende bagefter, rent økonomisk.

side 20

Kort debat om beretningen - lang om budgetforslaget

Kan selve repræsentantskabsmødet i Helsingør gå over i historien som et tamt møde, kan optakten til det siges at være fyldt med så megen dramatik, at man godt kunne have været en del foruden. Ikke alle problemer fik deltagerne at mærke på deres krop, men det kan være generende nok, når indkvarteringen ikke kan foregå samme sted som selve mødet, og det kom til at gå ud over en del af deltagerne. Til dem vil forbundet gerne give en undskyldning, selv om problemerne ikke var at forudse ved mødets tilrettelæggelse.

Der skete nemlig det, at et af hotellerne i nærheden af Hotel Marienlyst så sent som 3 dage før mødet meddelte, at man ikke kunne tage imod de gæster, som man i første omgang havde lovet at sørge for, og så var gode råd dyre. Problemerne klarede imidlertid, selv om det medførte større gener for visse sammenslutningers repræsentanter, end forbundet ønskede. De pågældende skal have tak for den måde, hvorpå de tog vanskelighederne.

Andre praktiske problemer tårnede sig op, da forbundssekretæren pludselig en uges tid før mødet blev syg og ikke kunne forventes raskmeldt før mødet. De blev klarert, men det skal ikke være nogen hemmelighed, at formanden for Helsingør Firma Idræt, *Jørgen Olsen*, og konsulenten, *Ejgon Bertelsen*, trak

vejret lettet, da mødet – ganske vist lidt forsinket – endelig kunne begynde.

Velkomst

Det var samme *Jørgen Olsen*, der på sammenslutningens vegne kunne byde de mange repræsentanter velkommen til Hamlets by, inden den konstituerede formand for Dansk Firmaidræts Forbund, *Henry Jepsen*, på forbundets vegne bød velkommen til det årlige repræsentantskabsmøde, som han håbede ville blive afviklet i en god og fordragelig tone.

Inden der blev taget hul på dagsordenen, fik en del af gæsterne lejlighed til at bringe en hilsen til mødedeltagerne. Formanden for Helsingør byråds idrætsudvalg, *Gether Sørensen*, bød på byens vegne velkommen til Helsingør og overbragte en hilsen fra borgmesteren, som selv var forhindret i at være til stede. *Gether Sørensen* fortalte derefter lidt om idrætten i byen og dens forhold til det kommunale styre. *Ellef Frydendal*, Norges Bedriftsidrætsforbund, *Elof Rörwall*, Sveriges Korporationsidrætsforbund, *Geert Jørgensen*, De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, samt *Flemming Hansen*, De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger, havde alle en hilsen fra deres respektive forbund til mødets deltagere med ønsket om et godt re-

Et blik ud over repræsentantskabet, der omfattede ca. 120 stemmeberettigede repræsentanter fra hele landet. 46 af 49 sammenslutninger var repræsenteret.

Blandt gæsterne var Gudmund Schack, DOK, og Geert Jørgensen, DDSG&I. Bag disse ses Helsingørs bestyrelse.

præsidentmøde. Formanden for Danmarks Olympiske Komité, *Gudmund Schack*, glædede sig over det gode samarbejde mellem idrættens forbund, som var etableret i de senere år, til gavn for ungdommen i Danmark.

Beretningen

Selv om *Hans Thomsen*, DJIF, fik en modkandidat til dirigenthvervet, var der næsten enstemmig tilslutning til, at han fik til opgave at styre mødet igennem i god ro og orden. Efter at have konstateret, at mødet var rettidigt indkaldt, og efter at forretningsordenen med få ændringer var godkendt, overlod dirigenten ordet til formanden til aflægelse af en mundtlig beretning som supplement til den allerede udsendte skriftlige.

Henry Jepsen indledte med at mindes afdøde tidligere kasserer og næstformand, Bent E. Jørgensen, Glostrup. Formanden kom derefter ind på de store arbejdsbyrder, der havde været pålagt forretningsudvalget, og han bad om repræsentantskabets tilslutning til, at man lod to af hovedbestyrelsens medlemmer supplere forretningsudvalget i det kommende år, indtil man til næste år kunne fremkomme med et lovændringsforslag, således at forbundets forretningsudvalg med lovmæssig baggrund fra 1973 kommer til at bestå af 5 medlemmer.

Henry Jepsen var glad for, at forbundet nu havde fået ansat en konsulent. En sådan havde vi trængt til længe, og når konsulenten kommer rigtig i gang med sit job, vil han blive en stor hjælp for sammenslutningerne.

Om økonomien sagde formanden, at det

Flere gæster. Fra venstre: Flemming Hansen, DDG&U, Elof Rörwall, Sverige, og Ellef Frydendal, Norge.

havde skuffet, at indenrigsministeren ikke havde kunnet imødekomme forbundet med det beløb, der var søgt om, og det havde kostet en gevaldig hovedpine at få pengene til at slå til. Han glædede sig dog over, at de to halbyggende sammenslutninger, Slagelse og Svendborg, tilsammen havde fået 90.000 kr. i tilskud til deres halvprojekter.

Idrætsudvalgets arbejde blev omtalt, og Henry Jepsen forudså, at man måtte bort fra, at det var repræsentantskabsmødet, der skulle vælge dette udvalg. Dernæst kom han ind på motionsaktiviteterne, om hvilket repræsentantskabet skulle tage stilling til et forslag om nordiske motionslandskampe.

Kursusudvalget kunne glæde sig over fremgang i kursusarbejdet, og Henry Jepsen udtrykte håb om, at den stigende aktivitet på dette område måtte fortsætte.

Formanden omtalte det gode samarbejde, forbundet havde med de øvrige idrætsforbund gennem Idrættens Fællesråd. Arbejdet i TRIM-Komiteen havde Henry Jepsen derimod gerne set udbygget mere i det år, der var gået, men han mente at kunne se tegn i sol og måne på, at der nu var ved at komme gang i arbejdet, allerede under hensyn til, at TRIM-Komiteen nu havde opnået i alt 400.000 kr. af indenrigsministeriets tipsandel. Han var ikke utilbøjelig til at tro, at dette store tilskud var medvirkende til, at DFIF ikke fuldt ud var tilgodeset i sin ansøgning.

Dernæst kom formanden ind på forhandlingerne med DDSG&I og DDG&U om sammenslutning. En sådan var imidlertid ikke på nuværende tidspunkt aktuel, men organisatio-

nerne var fuldt enige om at holde de gode kontakter vedlige. Også de forhandlinger, som havde fundet sted mellem de nordiske organisationer, blev berørt.

Henry Jepsen sluttede af med at omtale flytningen af forbundskontoret til Svendborg, og han nævnte i denne forbindelse, at forbundets sekretær gennem 5 år, *Jytte Jørgensen*, ikke ønskede at flytte med og i konsekvens heraf havde opsagt sin stilling.

Debatten

Debatten blev ikke lang, og dirigenten måtte lokke den første taler frem. Det blev *Aage Johansen*, DJIF, der henviste til sin kritik på sidste års møde i Århus, hvor han havde ønsket en bedre planlægning af kursusarbejdet. Den var kommet, selv om han stadig ville ønske en længere tilmeldingsfrist, og derfor var man fra DJIF's side gået stærkt ind for dette års kurser. Og hvad oplevede man så? At flere af årets kurser måtte aflyses på grund af manglende tilslutning. Han opfordrede repræsentanterne til at tage hjem og lade deres ledere deltage i forbundets kurser, som alle kunne lære af.

Erik Mørk, Brønderslev, ønskede at få at vide, hvordan motionskampagnen i 1973 skal arrangeres. Det svarede formanden for Motionsudvalget, *Torben Birkeslund*, på med

Fra venstre: Anker Jensen, tidligere formand for idrætsudvalget, samt H. E. L. Nielsen, Torben Birkeslund og Werner Køhrsen, M-udvalget.

visse forbehold, idet kampagnen naturligvis ikke på nuværende tidspunkt var tilrettelagt i detaljer.

Erik Mørk fremkom derefter med et forslag til M-udvalget, og det tog man med tak imod. *Erik Falkenberg*, Åbenrå, var ikke tilfreds med den skriftlige beretning, i hvilken han mente, at visse sammenslutninger blev »hængt ud«, fordi de ikke var interesserede i at arrangere motionskampagner, men foretrak at ofre deres arbejdskraft på det daglige arbejde i sammenslutningen.

Hans Drøscher, Nyborg, tilsluttede sig Falkenbergs ord om motionskampagnerne og var også indstillet på at arbejde for de mennesker, der var medlemmer hos firmaidrætten og ikke for mange andre, som måske slet ikke kunne blive medlemmer.

Jørgen Olsen, Helsingør, var derimod ganske uenig med Drøscher og henviste til idédebatten, hvor man var enige om, at man, hvis sammenslutningerne magtede det, skulle tage familiemotivationen på programmet. Han håbede, at de sammenslutninger, som ikke havde været med i den sidste kampagne, ville finde udvej for at komme med næste gang.

Kurt Toft Petersen, Skive, bebrejdede hovedbestyrelsen, at der ikke var lavet en arbejdsfordeling for forretningsudvalg og konsulent. *Jess Jørgensen*, Horsens, ønskede, at

I forgrunden: Gunnar Tamberg, O-udvalget. Bagved: Aksel Thorsen, Stig Hornbæk, Jørgen Godt og Alex Jensen, I-udvalget, samt Sven-Erik Svensson, K-udvalget.

konsulenten afgav en beretning over sit virke.

Den konstituerede kasserer, *Kaj Olesen*, Viborg, oplyste, at der i øjeblikket arbejdes på at lave en arbejdsfordeling for både folkevalgte og funktionærer, og derefter kunne dirigenten sætte beretningen til afstemning. Den godkendtes enstemmigt.

Regnskabet

Kassereren, *Kaj Olesen*, fremlagde derefter det reviderede regnskab, hvorunder revisionspåtegningerne tillige blev oplæst.

Hans Drøschler ønskede det foregående regnskabs tal stillet op ved siden af det nuværendes, fordi han mente det var betydningsfuldt at følge udgiftsstigningerne. Han ønskede yderligere oplysninger om indkøbene af kontormaskiner til forbundskontoret.

Efter replik fra *Kaj Olesen* blev regnskabet sat til afstemning, og det godkendtes enstemmigt.

Indkomne forslag

Syddjyllandskredsen havde fremsat et ændringsforslag til forbundets formålsparagraf, og *K. Just Andersen*, Vejen, motiverede ændringsforslaget, som han dog selv havde et ændringsforslag til. Efter en kort debat om forslaget kom det til afstemning, og der var ikke tilslutning til at gennemføre det. Formålsparagraffen er derfor uændret.

Et forslag fra hovedbestyrelsen om en ændring af lovene for kredsene blev vedtaget, således at der nu også skal vælges kasserere for kredsene.

Dernæst behandledes et forslag om en nordisk motionslandskamp i 1974, som nærmere kommenteredes af *Torben Birkeslund*. Han fulgtes op af *Elof Rörwall*, Korpen, der var initiativtager til forslaget, og han redegjorde mere udførligt for, hvad man havde tænkt sig af aktiviteter i en motionslandskamp.

Ellef Frydendal, NBIF, mente ikke, at en diskussion om et så fantastisk TRIM-tilbud som en nordisk motionslandskamp, ville være idrætten værdig, og han opfordrede alle til at bakke forslaget op. *Gudmund Schack* mente, at TRIM-Komiteen måtte kunne yde tilskud til en motionskampagne.

Hans E. Borbjerg, Fredericia, pegede på, at det var en belastning både arrangementsmæssigt og økonomisk for sammenslutningerne at arrangere motionskampagnerne, og han henstillede også, at DFIF søgte økonomisk bistand fra TRIM-Komiteen.

Kaj Olesen roste motionsudvalget for et godt oplæg til motionskampagne og motionslandskamp, men mente at det kunne blive svært for sammenslutningerne at klare programmet, hvis det ikke blev »barberet« lidet.

Efter endnu nogle indlæg konkluderede dirigenten, at repræsentantskabet kunne bemyndige hovedbestyrelse og motionsudvalg til at forhandle med de øvrige nordiske forbund om arrangementet, og det gjorde man så.

Landsmesterskaberne

Landsmesterskaberne i sommeren 1973 og vinteren 1974 skulle derefter fastlægges. *Egon Mortensen*, Århus, mente, at dette års sommesterskaber havde været afviklet så fortrinligt i Århus, at man gerne ville give deltagerne chancen for at opleve Århus en gang til i sommeren 1973. *Svend Fladberg*, Køge, mente imidlertid, at nu måtte turen være kommet til Køge, og som så ofte før kunne *Fladberg* krydre sin indbydelse med en specialitet, som satte modstanderen mat. Han tilbød nemlig at arrangere en byfest samtidig, og så var den sag klar. Køge fik landsmesterskaberne sommeren 1973.

Landsmesterskaberne vinteren 1974 havde *Randers* og *Roskilde* som indbydere. *Kaj Daugaard* fra *Roskilde* ønskede primært, at

landsmesterskaberne blev delt, men var indstillet på at arrangere dem samlet, hvis man ønskede Roskilde som arrangør. Det blev imidlertid med et ret stort flertal Randers, der løb af med »sejren«.

Budgettet

Budgetforslaget for det igangværende regnskabsår blev forelagt af den konstituerede kasserer, Kaj Olesen.

Debatten blev usædvanlig langvarig, og den udviklede sig efterhånden til en snak om, hvorvidt vi skulle have motionskampagne eller ikke, og selv gentagne henstillinger fra dirigenten om at bringe debatten tilbage på sporet havde svært ved at finde genklang, og det er måske forståeligt, da man fik adskillige oplysninger om, at motionskampagnerne ikke alene var en arbejdsmæssig, men også en økonomisk belastning for sammenslutningerne.

Et forslag fra *Henning Nielsen*, Viborg, om en ændret fordeling af tilskuddet til kredsen medførte også en del debat, som dog mundede ud i, at forslaget blev vedtaget.

Formiddagens lange budgetdebat endte med, at budgetforslaget blev vedtaget.

Valgene

Den konstituerede formand, Henry Jepsen,

Hans Thomsen, DJIF, var mødets myndige dirigent.

havde jo forlængst bebudet sin afgang, og han anbefalede den konstituerede næstformand, *Karl Randrup*, Esbjerg, som ny formand. Valget skete med akklamation.

Som ny næstformand valgtes *Henning H. Jensen*, Kolding, og som ny kasserer *Henning Nielsen*, Viborg, så kassen blev altså i Viborg.

Til idrætsudvalget skulle vælges tre nye medlemmer, som blev *Poul E. Nitschke*, Herning – han blev senere af udvalget konstitueret som formand – *Tage Brostrøm*, Kallundborg, og *Kaj Daugaard*, Roskilde.

Ordensudvalget blev genvalgt uden modkandidater. Som revisorer genvalgtes *Edvard Gøtje*, Helsingør, og nyvalgtes *Kristian Ilvad*, Randers. Ny revisorsuppleant blev *Jens Kornum*, Viborg.

Næste års mødested

For 3. år i træk besteg *Alfred Petersen*, Odense, talerstolen med det lønlige håb at kunne formå repræsentantskabet til at henlægge næste års møde til Odense, men atter i år fik han en kvalificeret modstander i kampen om at blive vært for repræsentantskabsmødet. *Gunner Petersen*, formand for Ålborg Firma-sport, inviterede til Ålborg i anledning af sammenslutningens 25 års jubilæum, og den invitation tog mødedeltagerne til sig. Ålborg bliver altså mødested i 1973.

Efter at *Preben Rasmussen*, Odense, havde slået et lille slag for skakspillet inden for fir-maidrættten, tog *Geert Jørgensen*, DDSG&I, ordet for at orientere lidt om arbejdet i TRIM-Komiteen, om hvilket man i sit syn på den sag efter hans opfattelse havde gjort sig skyldig i en misforståelse. Han rådede til ikke at regne for meget med direkte økonomiske bidrag til afviklingen af en motionskampagne, selv om komiteen tilsyneladende havde fået et stort tilskud fra indenrigsministeren.

Den nye formand sluttede derefter af med at takke afgåede hovedbestyrelsesmedlemmer og idrætsudvalgsmedlemmer for et godt og dygtigt arbejde for forbundet gennem mange år.

Inden dirigenten motiverede et leve for

DFIF, ønskede dog Hans Drøschler ordet for at takke *Ejgon Bertelsen* for hans formandstid, som jo var tilendebragt mellem to repræsentantskabsmøder – en tak som ledsagedes af taktfast bifald. Dermed var repræsentantskabsmødet 1973 slut.

Leo Frederiksen-pokal til bedste firmaskytte

Det vakte naturligvis stormende begejstring, da formanden for Danmarks Olympiske Komité, Gudmund Schack, der var blandt repræsentantskabsmødets gæster, under midt-dagen stod frem og gav oplysningen om, at fru landsretssagfører Leo Frederiksen havde udsat en af sin afdøde mands store pokaler til firmaidrætten til uddeling til den bedste firmaskytte hvert år.

Leo Frederiksen var – som det vil være de fleste idrætsudøvere bekendt – formand for Dansk Idræts-Forbund i årene 1947 til 1962. I sine yngre år var Leo Frederiksen selv en dygtig idrætsmand, som vandt mange præmier. En af disse stammede fra 1933, og blev udsat til den bedste skytte. Det er ikke lykkedes at finde ud af, i hvilken konkurrence Leo Frederiksen erhvervede sig pokalen, men det var nu hans enkes ønske, at pokalen skulle overlades Dansk Firmaidræts Forbund til minde om hendes mand. Ønsket var begrundet i det store arbejde, som man fra firmaidrættens side gør for dansk ungdom og for at udvide og udvikle det samarbejde blandt idrættens hovedorganisationer, som lå hendes mand stærkt på sinde.

At det var en glad firmaidrætsformand, der tog imod pokalen, er der vel ikke noget at sige til. Det føles, som en ring nu er sluttet, idet det var Leo Frederiksen, der første gang

tog imod firmaidrættens forhandlere, da disse kort efter DFIF's stiftelse søgte nærmere kontakt med Dansk Idræts-Forbund. Selv om viljen til at etablere et samarbejde fra firmaidrætsforbundets spæde start var overordentlig stor, var det alligevel, som om modsætningerne var for store til et rigtig nært samarbejde. Men forbindelsen blev knyttet, og i årene siden har denne forbindelse udviklet sig til et nært og godt samarbejde i Idrættens Fællesråd og TRIM-Komiteen.

Når fru Leo Frederiksen derfor nu ønsker at overlade en af sin mands store pokaler til uddeling blandt firmaidrættens skyttefolk, føler vi en ære og en taknemmelighed herfor, og vi vil hvert år på repræsentantskabsmødet, når pokalen skal uddeles, mindes Leo Frederiksen for den store indsats, det blev ham forundt at gøre for dansk idræts mange udøvere.

Niels Hagman,

Svenska Korporationsidrottsförbundets kursusleder gennem mange år, kan den 17. december fejre sin 60 års fødselsdag. Niels Hagman er kendt af mange danske firmaidrætsledere, som på Korpens Bosönkurser har lært ham at kende som en meget inspirerende og dygtig kursusleder og -tilrettelægger.

A. Agerbæks Ærespokal til Henry Jepsen

Der er altid spænding om, hvem der skal have forbundets største hædersbevisning, A. Agerbæks Ærespokal, overrakt på repræsentantskabsmødet. Spændingen udløstes under midt-dagen, da den konstituerede næstformand, Karl Randrup, bad den afgående formand, Henry Jepsen, Fredericia, om at komme op og modtage pokalen for 1972/73.

Henry Jepsen modtog pokalen efter indstilling fra det forbund, han oprindeligt kom fra, nemlig Danske Jernbaners Idræts- og Fritidsforbund, hvortil han i øvrigt stadig er knyttet som formand for ordensudvalget. Selv om han alene på grund af sine fortjenester inden for DJIF ville have været fortjent til at modtage A. Agerbæks Ærespokal, som er udsat af Crome & Goldschmidt A/S til minde om forbundets første formands fortjenester, vejede Henry Jepsens indsats på forbundsplan naturligvis tungt til, da man besluttede at tildele ham den ved dette års repræsentantskabsmøde, hvor han forlod DFIF.

Stort og langvarigt bifald ledsagede overrækkelsen, som vi gratulerer hjerteligt med.

Hæderstegn

Henry Jepsen havde forinden selv overrakt 3

De tre hæderstegnmodtagere: Fra v. Marius Hansen, Næstved, Kaj Jens Jensen og Erik Mørk, begge Brønderslev, parat til at modtage tegnet af Henry Jepsen.

af mødets deltagere forbundets hæderstegn. Det var Erik Mørk og Kaj Jens Jensen, begge Brønderslev, og desuden Marius Hansen, Næstved.

Erik Mørk, der efter dette repræsentantskabsmøde har fået sæde i hovedbestyrelsen, har siddet i Brønderslev Firma Sports bestyrelse siden 1959, hvor han gennem årene har været formand for såvel badminton-, håndbold- som skydeafdelingen. Han har siden kredsinddelingen blev etableret været med i kredsbestyrelsen i Nordjylland.

Kaj Jens Jensen kom ind i Brønderslev Firma Sports bestyrelse 2 år før Erik Mørk, altså i 1957. Han har i flere år været kasserer i BFS og formand for fodboldafdelingen, ligesom han gennem sit medlemskab af festudvalget har været med til at forbedre sammenlutningens økonomi væsentligt.

Den sidste hæderstegnmodtager var Marius Hansen, der gennem 12 år har været med i forreste linie inden for firmaidrætten i Næstved. Marius Hansen har også gjort sig gældende inden for Sjællandskredsen, hvor han har været kasserer de sidste år.

Vi gratulerer alle de tre hjerteligt med hæderstegnet.

Karl Randrup: Familiemotion prioriteres højt

Karl Randrup

Dansk Firmaidræts Forbunds nye formand er esbjergenser og tillige formand for Esbjerg Firma Idræt. Han har besiddet denne post siden 1956, hvor han overtog den, fordi han var en af de 5, som ikke kunne acceptere den daværende bestyrelses beslutning om at nedlægge sammenslutningen. Har siden 1958 været medlem af DFIF's hovedbestyrelse, i det sidste år som kasserer og konstitueret næstformand. Er kendt som initiativtager til EFI-Hallen, den første »rigtige« firmaidrætshal herhjemme. Fik i forbindelse med hallens indvielse tildelt forbundets fornemme lederpokal, A. Agerbæks Ærespokal. Karl

Randrup er i sit »civile« erhverv forvalter hos ESSO. Vi har i anledningen af hans overtagelse af formandsposten haft en samtale med ham om de ting, der rører sig i firmaidrættens, og herunder er resultatet:

– *Tillykke med valget. Er det et ønskejob?*

– Nej, jeg har aldrig næret ønske om at blive formand for Dansk Firmaidræts Forbund. Jeg har været medlem af forbundets hovedbestyrelse i 13 år og har altid sat stor pris på dette arbejde. Jeg har måske en gang imellem syntes, at det kunne være interessant at deltage i arbejdet i forretningsudvalget, men jeg har aldrig ønsket at blive formand.

Jeg har altid lagt stor vægt på, at mit fritidsarbejde ikke måtte blive så omfattende, at det blev en belastning, hverken for mig selv eller mine nærmeste. Foruden arbejdet følger der jo også et ansvar med formandsposten, men jeg håber at kunne leve op til de krav, der stilles, uden at belastningen bliver for stor.

– *Hvad har været din motivering for at tage imod valget?*

– Lige siden Ejgon Bertelsen blev ansat som konsulent, har det store spørgsmål jo været, hvem der skulle afløse ham som formand. Ledertyper af virkeligt format hænger jo som bekendt ikke på træerne. Jeg syntes, at hovedbestyrelsen havde fundet frem til en god løsning med Henning Jensen, Horsens, som for-

mandsemne. Han er en dygtig organisator med mange gode, og for DFIF værdifulde forbindelser. Svagheden bestod i, at Henning Jensen ikke var meget kendt i firmaidrætskredse, og i en vis frygt for, at Henning Jensen ikke havde den fornødne tid tilovers for sit folketingsarbejde. Helt præcist ved jeg ikke, hvad der fik ham til at springe fra i sidste øjeblik, men mon ikke ovennævnte grunde har spillet ind.

Hovedbestyrelsen stod dermed en uge før repræsentantskabsmødet uden en kandidat til formandsposten. Jeg er tidligere blevet opfordret til at modtage valg som formand, men som jeg nævnte før, har jeg aldrig haft ambitioner i den retning. Som situationen nu havde udviklet sig, mente jeg ikke at kunne forsvare at sige nej. Valget gælder kun for ét år, og uden at jeg på nuværende tidspunkt har taget stilling til, hvorvidt jeg ønsker at fortsætte, mener jeg, at vi bør være på udgik efter et godt emne til formandsposten.

En væsentlig grund til, at jeg turde sige ja til formandsposten, er, at hovedbestyrelsen har accepteret, at vi benytter Ejgon Bertelsen i de mange udvalg og ved møder og for-

handlinger, naturligvis efter de retningslinier forretningsudvalg og hovedbestyrelse fastlægger. Uden vished for, at jeg både må og kan støtte mig til den store viden og erfaring, Ejgon Bertelsen er i besiddelse af, havde jeg ikke turdet sige ja.

Det vil også betyde en væsentlig aflastning, at hovedbestyrelsen er blevet enig om allerede i år at »prøvekøre« en ordning med 5 i forretningsudvalget, således at 2 hovedbestyrelsesmedlemmer ud over det valgte forretningsudvalg deltager i det daglige arbejde. Denne ordning vil, såfremt den virker tilfredsstillende, medføre, at der til næste år fremsættes forslag om en lovændring, så forretningsudvalgets udvidelse bliver lovfæstet.

– *Kan du samle tropperne i DFIF?*

÷ Jeg tror, at den bestyrelse, der nu er blevet valgt til at lede forbundet i det kommende år, er en god bestyrelse, og jeg tror også på, at vi sammen kan løse de opgaver og eventuelle problemer, der måtte opstå undervejs. At holde sammen på DFIF er ikke et énmands job. Den opgave kan kun løses, hvis vi alle – såvel i hovedbestyrelsen som i sammenslutningerne – står sammen om dette ønske.

Måske har du med dit spørgsmål også haft den københavnske firmaidræt i tankerne. Hertil kan jeg kun sige, at jeg ikke tror på nogen tilnærmelse, for der sker en afgørende udskiftning af topledere i de københavnske firmaidrætsorganisationer. Jeg synes, at det er meget beklageligt, især fordi jeg er temmelig sikker på, at de menige medlemmer og klubberne i København ikke ønsker og aldrig har ønsket denne isolering af firmaidrætten i København. Jeg ser meget gerne den splittelse, der skete i dansk firmaidræt, da de københavnske organisationer meldte sig ud af DFIF, helet igen, og jeg vil meget gerne medvirke til, at en samling kan ske igen.

– *Idé-debattens deltagere har udarbejdet en*

indstilling til hovedbestyrelsen. Hvad prioriterer du højest, og hvad trænger sig dermed først og fremmest til at blive gennemført?

– For en gammel firmaidrætsleder var det en dejlig oplevelse at være med til forbundets idé-debat i Skåde. Som du selv nævner i din leder i sidste nummer af bladet, blev det en weekend med en god og positiv debat om de emner, som var sat på programmet. Jeg synes, at hovedbestyrelsen her har fået en meget værdifuld belysning af nogle spørgsmål, der tidligere har været tvivl om.

Spørgsmålet om, hvad der skal prioriteres højest, er ikke så ligetil.

I en film – jeg tror, det var en norsk TRIM-film – så jeg en situation med en familie på travetur i fjeldene. Far, mor, en knægt på 5-6 år og det yngste medlem af familien i et bærestativ på ryggen af faderen. Lige siden har dette billede stået for mig som den helt ideelle form for familiemotion, og jeg mener, at firmaidrætten her har en meget stor opgave at tage op. Forstår vi at udvikle ideen rigtigt, vil det få en kolossal betydning for folkesundheden i al almindelighed.

Det første trin må være at åbne for ægtefællerne i vore klubber, ikke bare på klub- og sammenslutningsplan, men også på kreds- og landsplan, så ægtefællerne kan deltage i de stævner, der arrangeres. Det må være rigtigt, at i første omgang ægtefællerne, senere måske hele familien kan følges ad, når der skal dyrkes idræt.

Det må også snart være på tide, at vi får en afgørelse af, om forbundet stadigvæk skal arrangere landsstævner, og under hvilken form de eventuelt skal fortsætte. Skal vi igen til at ændre formen, må det, vi finder frem til, være et arrangement, som kan fortsætte – og helst mange år frem i tiden. Det er ikke tilfredsstillende at blive enige om en bestemt form for derefter året efter at starte en

---

diskussion om, hvorvidt den er rigtig eller ikke.

– *Er det din agt at gå ind for et udvidet samarbejde med DDSG&I og DDG&U?*

– Jeg ser meget gerne samarbejdet med DDSG&I og DDG&U udbygget og udvidet. De kontakter og det samarbejde, der allerede er skabt gennem sammenslutningsforhandlingerne, betragter jeg som meget betydningsfulde, og jeg mener, at samarbejdet bør udvides og udvikles, hvor det er muligt.

– *TRIM-Komiteen har lige søgt en konsulent. Kan firmaidrætten gøre noget for at fremme det TRIM-arbejde, som endnu ikke er kommet rigtigt i gang?*

– Vor konsulent er jo medlem af TRIM-Komiteen, og jeg er sikker på, at han vil gøre sit til, at komiteen kan komme i gang med sit arbejde så snart som muligt. Men det vil måske være på sin plads at oplyse, at man ikke skal regne med, at TRIM-Komiteen begynder at lave egentlige motionskampagner som vor egen. Dens formål er først og fremmest at orientere og oplyse om motionens betydning og om, hvordan den enkelte motionist får mest ud af sin motion. Det skal ske gennem pjecer med motionsprogrammer, der er udarbejdet, så alle kan have gavn af dem.

Vi skal heller ikke regne med, at TRIM-Komiteen vil støtte vor egen motionskampagne, hvilket man jo gik meget ind for på repræsentantskabsmødet. Komiteen har anlagt den linie, at den i et vist, begrænset omfang vil yde støtte til trykning af tryksager o. lign., men at den ikke yder direkte økonomisk tilskud til arrangementets praktiske gennemførelse.

– *Kulturministeriets idrætsudvalg skal snart barsele med en betænkning om idrættens struktur. Har du tænkt dig, hvad der vil ske, hvis DFIF ikke bliver tilskudsberettiget på lige fod med de øvrige hovedforbund?*

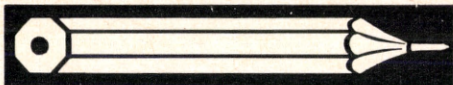
– Nej, jeg har ikke tænkt på, hvad der vil ske, hvis DFIF ikke kommer på tipsloven efter en revision. Jeg kan slet ikke tænke mig, at ansvarlige ledere og politikere vil være med til at bryde den række af løfter, der i de seneste år er givet firmaidrætten. Jeg venter da helt sikkert, at DFIF bliver tilskudsberettiget på lige fod med de øvrige hovedforbund.

– *Nu skal vi i gang med de forberedende planer til en motionslandskamp. Kan vi klare en sådan økonomisk og kan vi klare planlægningen og gennemførelsen rent arrangementsmæssigt?*

– Motionslandskampen med de øvrige nordiske lande er en meget spændende opgave at gå i gang med. Det første, der nu skal ske, er, at de nordiske motionsudvalgsledere mødes den 2. december for at få arrangementet lagt i faste rammer. Hovedbestyrelsen tager derefter stilling til forslaget, hvorefter det bliver vort dygtige motionsudvalg, der skal klare at gennemføre arrangementet, og det har jeg tillid til, at de kan på bedste måde. Rent økonomisk må vi sætte tæring efter næring, og jeg regner det for givet, at motionskampagnen i 1973 må »kobles« på landskampen, således at det i realiteten bliver ét arrangement. Budgettet siger tydeligt, hvor mange penge der er til rådighed, og de skal slå til.

I dagene 9.-12. januar 1973 arrangeres i Bella-Centret i København en skandinavisk messe for materialer og udstyr til idrætsanlæg og -haller under navnet SPORT-73. Messen er tilsvarende den, som blev afviklet i slutningen af 1971, og viser alt, hvad man har brug for til anlæggelse og indretning af sportspladser og -haller. Ved redaktionens slutning foreligger ikke nærmere om messen, men interesserede kan rette henvendelse til forbundets konsulent om nærmere oplysninger.

Tak til Helsingør Firmsport

Vi er blevet bedt om fra nogle af pigerne, som var med deres mænd til repræsentantskabsmøde i Helsingør, og som deltog i de to dages udflugtsarrangementer, der var arrangeret af Helsingør Firmsport, at bringe en tak for turene. Det havde været en stor oplevelse for dem at besøge Nordsjælland og Sverige, medens deres hårdt arbejdende ægtefæller måtte tage sig af de lidt mere saglige ting.

Pengemagerne i Køge

Når dette nummer af Dansk Firmaidræt udkommer, er det måske streng vinter, men derfor skal læserne nu alligevel have oplysning om, hvad man kan få ud af at arrangere byfest om sommeren. Køge Firma Bold har i år for tredje år i træk arrangeret den lokale byfest, som jo nåede fantastisk omtale over hele landet, da der var en Vagn Bro og en Vivi Bak i negligé til at skabe reklame for den.

Køge Firma Bold har vist, at det ikke er nødvendigt at have sådanne trækplastre. Overskuddet er nylig gjort op, og det viste sig, at det blev det største i de Køge-byfesters historie: 98.000 kr.

Disse rare penge ryger lige ind i KFB's byggefond, hvor der nu er omkring 1/4 million til rådighed til bygning af egen firmaidrætshal, som man nu regner med at kunne igangsætte inden for en overskuelig fremtid.

Forbundskontoret

Dansk Firmaidræts Forbunds sekretariat flyttede til Svendborg 14 dage før, end man egentlig havde beregnet. Det skyldtes Jytte Jørgensens sygdom og afskedsbegøring. Nu skulle det imidlertid være funktionsdygtigt igen, og i forbindelse med Svendborg Firma Sports indvielse af Tåsinge-Hallen den 2. december, bliver der åbent hus i forbundets nye

lokaliteter. Tåsinge-Hallen indvies officielt kl. 10, hvorefter der i pausen indtil en reception kl. 12 vil være lejlighed til at bese hallen – og altså også forbundskontoret.

Lørdag eftermiddag holdes hovedbestyrelsesmøde.

13 kampe på tipskuponen

Finansminister Henry Grünbaum har godkendt en række ændringer af tipstjenestens spilleregler. Det medfører, at der fra 1974 indføres nye tipskuponer med 13 kampe i stedet for de nuværende kuponer med 12 kampe. Samtidig er det besluttet, at der skal være 4 præmiegrupper, så der foruden præmier til 13 rigtige fortsat vil være præmier til 12, 11 og 10 rigtige.

Der indføres endvidere adgang til at spille på gennemgående tipskuponer, der gælder for flere uger ad gangen, i starten formentlig 5 uger. Folk, der spiller de samme rækker uge efter uge, vil herefter blive fri for at skulle til tipsforhandleren hver uge.

Ændringerne træder først i kraft 1974, fordi tipstjenesten er nødsaget til at indkøbe nye maskiner til udfindelse af præmierækkerne.

Der er iøvrigt en glædelig tendens til stigning i tipsomsætningen igen, så noget af det underskud i forhold til omsætningen forrige år, som omtaltes i sidste nummer, nu kan mindskes.

Østjyllandskredsen

Østjyllandskredsens repræsentant i hovedbestyrelsen var Henning Nielsen, Viborg, men da han blev indvalgt i forretningsudvalget som ny kasserer, skal kredsen til at finde et nyt hovedbestyrelsesmedlem. Den mand eller kvinde var endnu ved redaktionens slutning ikke fundet, og derfor må præsentationen af kredsens nye hb-medlem vente til næste nummer af Dansk Firmaidræt.

Præsentation af den nye hovedbestyrelse

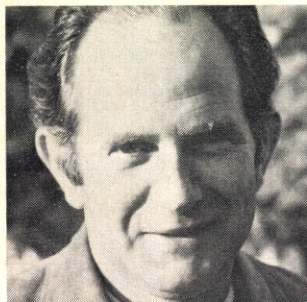
Henning Jensen

Forbundets nye næstformand er en erfaren firmaidrætsleder. Siden 1954 har han været beskæftiget med firmaidrættens på sammenslutningsplan, først i 10 år som kasserer i Kolding Firma-Sport, og siden som formand. Har siddet i forbundets hovedbestyrelse siden 1965. Har siden kredsinddelingen været beskæftiget i Sønderjyllandskredsens arbejde, og er i år indvalgt i Kolding Idrætsrings forretningsudvalg. Fik i 1964 forbundets lederpokal, A. Agerbæks Ærespokal. Er typograf og fællestillidsmand på Jyske Tidende.

Henning Nielsen

Forbundets nye kasserer skulle have alle muligheder for at klare kasse- og regnskabsvæsenet, idet han er kommunebogholder i Viborg Kommune. Kom til at beskæftige sig med firmaidrættens på en pudsigt måde – fordi ingen andre ville påtage sig et lederjob – og blev så grebet af ideen. Blev indvalgt i Viborg Fag- og Firmasports fodboldudvalg, hvorfra han blev næstformand og senere formand, da Johs. Nüchel i 1967 gik af. Har også været engageret i kredsarbejdet i Østjyllandskredsen.

Erik Mørk

Nordjyllandskredsens hovedbestyrelsesmedlem blev skiftet ud ved dette års møde, og nyt medlem blev Erik Mørk, Brønderslev. Han har siden 1959 været medlem af bestyrelsen for Brønderslev Firma Sport og er i øjeblikket næstformand. Tidligere har han beskæftiget sig med både badminton, håndbold og skydning. Også i Nordjyllandskredsen har han været med siden starten, først som sekretær og næstformand, fra i år som formand. Erik Mørk er maskinarbejder og blev i år tildelt forbundets hæderstegn.

Er du
trimmet
til et
spændende
job?

Den danske TRIM-komité vil meget gerne i forbindelse med den mand eller kvinde, som mener at kunne sætte 4 gange $\times$ ved 4 gange I:

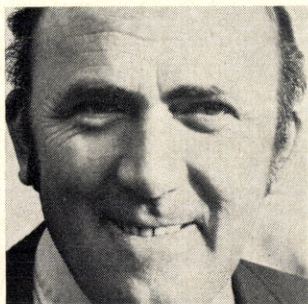
Idrætsinteresseret
Inspirerende
Initiativrig
Igangsættende

Er du tillige interesseret i almen motion, villig til at delagiggøre andre i den og iøvrigt synes om en gage-idé på 60.000 kr., så vil vi gerne høre fra dig i

TRIM-komiteen
Vester Voldgade 11
1552 København V

K. Just Andersen

kom også noget hovedkuls ind i firmaidrættens leder-rækker, men har siden haft adskillige tillidshverv såvel på klub-, sammenslutnings- som kredsplan. Har været formand for firmaidrætsklubben på Vejen Mejeri, hvor han tidligere har været ansat, og nu for klubben hos margarinefabrikken ALFA, hvor han også virker som formand i det private erhverv. Blev for 4 $\frac{1}{2}$ år siden formand for Vejen og Omegns Firmasport, men er afløst på denne post. Har været kredsformand for Sydjyllandskredsen i 2 år.

Jørgen Olsen

Formanden for Helsingør Firma Idræt, Jørgen Olsen, har hurtigt efter at have stiftet bekendtskab med firmaidrætten taget sæde i hovedbestyrelsen. Han blev i 1970 valgt som formand i Helsingør efter kun at have beskæftiget sig ved firmaidræt i 1 $\frac{1}{2}$ måned. Årsagen var nok, at man kendte ham særdeles godt fra andet idrætslederarbejde i byen. Har også siden 1970 været sekretær i Sjællandskredsen, og han blev i 1972 valgt som formand for Helsingør-TRIM. Er i det private byggeleder.

Jytte Jørgensen ville ikke med til Svendborg

Forbundets sekretær gennem 4 $\frac{1}{2}$ år, Jytte Jørgensen, ønskede ikke at flytte med, da DFIF besluttede at flytte sekretariatet til Svendborg. Hovedbestyrelsen havde ellers til det sidste håbet at kunne overtale Jytte Jørgensen til at flytte med, men det ønskede hun altså ikke.

Det bliver et føleligt savn, når vi ikke længere kan bevare hende blandt forbundets funktionærer. Jytte Jørgensen har i den periode, hun har virket inden for DFIF, udført et meget stort stykke arbejde. Det har ikke altid været lige spændende at være eneste ansatte, men til trods for, at hun var ganske ensom i sit daglige arbejde, var der ingen, som nogen sinde fik indtryk af, at det for hende var et kedeligt job, hun havde.

Jytte Jørgensen var selv idrætspige, og selv om det var ensomt at arbejde under DFIF, var det hendes interesse for idrætsarbejdet og de – efter hendes eget udsagn – mange gode timers samvær med idrætsledere over det hele

*Jytte
Jørgensen,
ønskede
ikke at
flytte
med til
Svend-
borg.*

land, der gav et begrundet håb, om at hun ville bevare sin tilknytning til forbundet og flytte med til Svendborg, selv om hun var ærkekøbenhavnnerinde.

Det ville hun altså ikke, og det beklager vi. Hun skal dog her i bladets spalter have en tak for godt samarbejde i de år, hun arbejdede for DFIF, og vi ønsker held og lykke med det nye job. OW

Vi har »klippet«: Vi må have vejret igen

I Slagelse Firma-Sports »Klub-Nyt« har vi fundet nedenstående artikel, skrevet af bladets redaktør, Bent Stendorf Jensen. Den har også noget at sige til dem, som ikke har lejlighed til at læse »Klub-Nyt«:

Stakåndet skal vi nu igen til at finde den normale åndedrætsrytme oven på olympiaden. Det var mange timer, vi måtte tilbringe foran skærmen, hvis vi skulle have det hele med – det blev til mere end et maratonløb, og mange er mødt klatøjede op til arbejde eller skole i den tid, olympiaden »løb« over skærmen.

De tragiske hændelser omkring denne olym-

piade har givet anledning til at fremkomme med synspunkter både for og imod olympiadens fremtid. Allerede før starten på olympiaden var der »politisk murren i geledderne«, således at denne olympiade vil stå i erindringerne som »den olympiade, der var omgærdet af ting, der bestemt ikke var ønsket af idrætsudøverne«. Dette er vel også den egentlige fejl ved de moderne olympiader: Der er indført så utallige mange interesser i hele dette spil, som overhovedet ikke har noget som helst med den oprindelige tanke om olympiadeånden at gøre, og derfor er der også efterhånden flere og flere blandt sports-

---

udøverne, der mener, at nu må der sadles om, hvis olympiaden skal have bare en lille chance for at bestå i fremtiden. Der er mange, der håber, at det vil være muligt at udklassere de store kommercielle interesser, den nationalt (politiske) opbyggede kappestrid, den indførte forlorenhed og alt det, der trækker interessen væk fra det egentlige: Det der foregår blandt sportsudøvere. Må det blive muligt inden den næste olympiade i Montreal i 1976.

Et ret så pauvert resultat blev det for Danmark, for så vidt angår medaljehøsten. Det viser sig, at den form for amatørsport, vi hævder til herhjemme, ikke kan begå sig på internationalt plan, hvor statsamatorismen blomstrer mere end nogen sinde. Det internationale sportsplan er efterhånden skruet så højt op, at vi må tænke på: Hvor er den menneskelige grænse? Og hver gang forundres vi over, at det stadig er muligt at sætte rekorder, måske nok ved lidt kunstig hjælp såsom tartanbaner, glasfiberstænger, specielt konstruerede skibe og både og hvad ved jeg. Men alt forsøges skabt. Det gælder rekorder, det gælder anseelse personligt som nationalt. Jeg vil vædde på, at dette race ikke kan blive ved ret meget længere.

Og mon ikke også man i Danmark må komme til den erkendelse, at man må tage hele vor idrætsstatus op til en nærmere og kritisk revision. Jeg tror det. Flere og flere mennesker melder sig på vore sportsbaner og i vore sportshaller for at dyrke sport – for sportens skyld! Ikke for at turnere sig frem til points og førstepladser, ikke for at anstrenge legemets muskler til udover deres ydeevne, ikke for at få flossede nerver for ikke at slå til. MEN for at være med til »legen«, at være med blandt gode kammerater, at pleje legemet, at få velvære, kort sagt for at dyrke sin motionsidræt.

Og hvor er vi så efterhånden henne? Vi er

derhenne, hvor alle idrætsforbund skal tage op til nøje overvejelse, om ikke den danske sportsudøverskare kan opdeles i to kategorier: De, som ønsker konkurrenceidræt, og dem, som ønsker motionsidræt. Vil det så ikke være mest naturligt, om hele den danske sportsstruktur opdeles i to store forbund, der står for henholdsvis konkurrenceidrætten og motionsidrætten. En sammenblanding vil kun skade begge parter, og der er behov for begge grene, ja, der skal være plads til begge ønsker. Lad så konkurrenceidrætten tage op til overvejelse, om der skal indføres professionalisme i Danmark eller ikke, om træningsmetoderne skal ændres, for at vi kan begå os på internationalt plan o.s.v. Motionsidrætten vil få bedre kår i fremtiden, hvis et stort forbund kan tale dens sag, hvor det nu er nødvendigt. Og i dette billede synes jeg, firmaidrætten står stærkt, og vort forbund har gode kort på hånden, hvis den ønsker at udnytte sin gode udgangsposition. Vel, det kan måske koste os visse intensioner og lidt ændret fremtid for DFIF, hvis der på en eller anden måde skal integreres med andre forbund, der også – delvis – har motionsidrætten i højsædet. Jeg tror dog ikke, at vi undgår at tage stilling til hele den problematik, der tydeligt aftegner sig, efterhånden som årene går, og så mange ting ændrer sig indenfor sportens verden.

Kan disse betragtninger give anledning til tanker?
Bent Stendorf

Jørgen Riisom, Randers,

har fået et nyt hverv samtidig med, at han har afgivet et af sine tidligere firmaidrætslederjobs. Han er trådt tilbage som formand for Østjyllandskredsen, men har i stedet påtaget sig jobbet som »redaktionssekretær« for dette lille blad. Jeg byder velkommen til et forhåbentlig godt og udbytterigt samarbejde for os begge.
Ole Wordolff

Er De Studerendes Idræt i Odense en firmaidrætsklub eller ikke?

Dette spørgsmål vil DSIO endnu en gang rette til firmaidrætten. Det er på tide, at firmaidrætten får bragt fuld klarhed om DSIO's – og dermed andre skoleholds relation til Dansk Firmaidræts Forbund.

DSIO's nuværende situation er den, at vi er medlem af Firkantsklubbernes Sammenslutning i Odense, men er blevet frataget retten til at deltage i kreds- og landsmesterskaber. Denne begrænsning af vor sportslige aktivitet inden for firmaidrætten er utilfredsstillende og urimelig, og da vi samtidig mener, at udelukkelsen er foretaget på et tvivlsomt lovligt grundlag, vil DSIO her i Dansk Firmaidræt fremføre nogle kritiske bemærkninger vedrørende den dårlige behandling, firmaidrætten har givet DSIO. Samtidig vil vi forsøge at bevise, at udelukkelsen er sket på grundlag af en mistolkning af DFIF's love, og derfor vil DSIO indanke sagen for DFIF's ordensudvalg for derved at få sagen definitivt afgjort ved en instans, der er i besiddelse af den nødvendige juridiske ekspertise.

Denne sag om studerendes deltagelse i firmaidrætten griber ind i den seneste tids debat om firmaidrættens bredde, hvorom der hersker nogen uenighed blandt ledende folk inden for DFIF.

Røret omkring DSIO opstod som bekendt på grund af den famøse udelukkelse af vort håndboldhold fra landsmesterskaberne i Fredericia i marts måned. Udelukkelsen blev meddelt DSIO uanstændigt sent – 5 dage før landsmesterskaberne – og vi reagerede ved i et indlæg i juni-nummeret at give udtryk for vor harme over den skandaløse behandling og lagde desuden op til en debat for at få skabt klare retningslinier for de såkaldte skoleholds deltagelse i firmaidrætten i fremtiden.

Denne debat er for så vidt udeblevet. Man gav FKS, Odense, en næse for ikke at have sat sig ind i lovene ved at tilmelde DSIO til

landsmesterskaberne. Desværre vandt DSIO Fynsmesterskabet; ellers var sagen nok slet ikke opstået.

DFIF tillader stadig, at FKS blandt sine ordinære medlemmer tæller DSIO. Skolehold kan altså deltage i Odense, mens man i Kolding – så vidt vides – ikke tillader optagelse af skolehold. DFIF vil åbenbart ikke blande sig for meget i de lokale sammenslutningers egne medlemslister.

Dette kan da ikke have sin rigtighed. Det må være DFIF's fornemste opgave at koordinere sammenslutningerne og udsende klare direktiver til disse. I modsat fald udhuler DFIF sin egen betydning og bliver en intetsigende overbygning på sammenslutningerne.

DSIO mener, at DFIF – d.v.s. hovedbestyrelsen – i denne sag har »udmærket« sig ved enten en uansvarlig passivitet eller manglende konduite ved behandling af dette tvivlsomme forklarings spørgsmål. Hvis nogen har foretaget en fejludpejling, må det være DFIF's hovedbestyrelse og først i anden række FKS; begrundelsen skal fremføres nedenfor.

På hovedbestyrelsesmødet den 4. marts blev spørgsmålet om DSIO's deltagereberettigelse i landsmesterskaberne rejst. Hovedbestyrelsen vægrede sig ved at afgøre spørgsmålet, men overdrog idrætsudvalget afgørelsen, som betød udelukkelse af DSIO fra kreds- og landsmesterskaberne.

Hovedbestyrelsen begik herved en fejltagelse, idet den overlod afgørelsen til et underordnet eller inkompetent udvalg. Hovedbestyrelsen bør, når den ikke finder at ville afgøre et spørgsmål om lovbrud selv, sende sagen til afgørelse i ordensudvalget. Dette står at læse i § 11 i lovene, og ordensudvalget må da være den eneste og rigtige instans til afgørelse af fortolkningsspørgsmål og lovbrud af vanskelig karakter.

Havde man indhentet ordensudvalgets pådømmelse eller fortolkning, havde man haft den korrekte rygdækning, og alle parter havde – uanset udfaldet – accepteret ordensudvalgets manifest. Sagen havde været behandlet på lovlig vis, fulgt den rette kommandovej og fået den definitive, juridiske afgørelse.

Nu er resultatet blevet, at DSIO har al mulig grund til at føle sig dårligt behandlet af firmaidrætten. Vi har søgt om optagelse i DFIF, fået dette medlemskab, på sportslig vis kvalificeret os til landmesterskaberne, er blevet hædret herfor, men som et antiklimaks blevet diskvalificeret herfra.

DSIO kunne affinde sig med udelukkelsen fra kreds- og landmesterskaberne, resignere og trække sig ud af firmaidrætten, som åbenbart ikke vil acceptere DSIO.

Det gør DSIO imidlertid ikke; vi vil gerne være med i firmaidrætten, men – vel at bemærke – som ligegyldigt og fuldt accepteret medlem af denne. Diskvalifikationen er blevet foretaget af et inkompetent idrætsudvalg, som endog har udelukket DSIO på basis af – mener vi – en misfortolkning af lovene, og idrætsudvalgets afgørelse indankes nu for ordensudvalget.

Idrætsudvalget traf sin beslutning om diskvalifikationen fra kreds- og landmesterskaber i henhold til »Fællesbestemmelser for kreds- og landsstævner«. I disse propositioner eller fællesbestemmelser er § 6 a og b af betydning for denne sag, og de citeres derfor her:

»§ 6 a: Deltageberettiget i kreds- og landmesterskaber er ethvert hold fra en klub, der er tilsluttet en sammenslutning under DFIF«.

»§ 6 b: Deltageberettiget på et klubhold er et medlem, der er ansat i den eller de virksomheder, indenfor hvis område klubben i h. t. love virker«.

DSIO er medlem af FKS og dermed del-

tageberettiget ifølge § 6 a, men dette overser idrætsudvalget åbenbart.

§ 6 b siger blot – overført til DSIO's medlemmer – at vore medlemmer efter endt studium, hvor de skifter arbejdsplads, ikke lænere er deltageberettiget for DSIO. En meget rimelig bestemmelse synes man. Eller sagt mere generelt kan man kun deltage på et firmaklubhold, hvis man er ansat i firmaet på pågældende tidspunkt. Det nytter altså ikke, at man engang har været ansat i omtalte firma, selv om ens nuværende firma ikke har nogen firmaklub. Dette står at læse i § 6 b i »Fællesbestemmelser for kreds- og landsstævner«.

Idrætsudvalget tolker § 6 b anderledes og mere spidsfindigt, diskvalificerer DSIO herved, og det er denne tolkning, DSIO mener er forkert og vil have prøvet juridisk ved ordensudvalget.

Man skal – mener idrætsudvalget – være ansat, d.v.s. man skal kunne fremvise en lønningsspose eller tilsvarende for at være deltageberettiget. Dette kan DSIO's medlemmer ikke, og derfor er DSIO ikke deltageberettiget.

Denne tolkning er meget spidsfindig og vist ikke særlig holdbar, når ordensudvalgets ekspertise bliver bragt i anvendelse.

Almindelig sund fornuft kan gendrive denne tolkning mod DSIO. Studerende modtager da en vis »løn« i form af legater, og når (hvis) de studerende ad åre får uddannelsesløn, bliver DSIO pludselig deltageberettiget.

Idrætsudvalget udelukker faktisk DSIO, fordi de studerende ikke får løn.

Enhver kan da se, at idrætsudvalgets tolkning og konsekvensen af denne er tåbelig, og man har i udvalget bevæget sig ud på gyngende grund og langt ud på overdrevet.

DANSK FIRMAIDRÆT

Udgivet i 6.600 eksemplarer

Redaktion:

Ole Wordolff, Brinken 5, st. tv.,

2600 Glostrup.

Tlf. (01) 96 11 05

Dette nummer er afsendt til

sammenslutningerne

23. november 1972.

Trykt i Christensens Bogtrykkeri,

Bogtrykkergården a-s, Struer.

2 49 65

DANSK FIRMAIDRÆTS FORBUND

Tåsinge-Hallen, 5700 Svendborg

Tlf. (09) 22 55 92

Eksp.: Mandag-fredag 9-16

BESTYRELSE

Formand:

Karl Randrup, Sjællandsgade 48,

6700 Esbjerg.

Tlf. (05) 12 71 45.

Næstformand:

Henning Jensen, Havesangerv. 6,

6000 Kolding.

Tlf. (05) 52 72 62.

Kasserer:

Henning Nielsen, Kamillevej 7,

8800 Viborg.

Tlf. (06) 62 26 92.

K. Just Andersen, Kastanjevej 12,

6600 Vejen.

Tlf. (05) 36 17 84.

Tage Carlsen, Heboltoft, Velling,

6950 Ringkøbing.

Tlf. (07) 32 14 58.

Kaj Christensen, Svalevej 16,

7100 Vejle.

Tlf. (05) 82 33 63.

Børge Kristensen, Vibevej 2,

Rolfsted, 5863 Ferritslev.

Tlf. (09) 98 15 06.

Erik Mørk, Stokbrogade 24,

9700 Brønderslev.

Jørgen Olsen, H. C. Andersensv. 19,

3000 Helsingør.

Tlf. (03) 21 58 29.

(Fortsat fra side 2)

Spørgsmålet må derfor nu være, om vi skal sidde og vente på, at de bevilgende myndigheder får samvittighedsnag over det ringe tilskud og ofrer noget mere på firmaidrætten, eller om vi skal ofre de 40.000 kr. og mere til for at opnå økonomisk ligestilling. Chancerne for at blive bemærket må da være størst, når vi selv udviser initiativ. Også over for andre end vore egne medlemmer.

(Fortsat fra side 19)

Måske vil firmaidrætten ikke anerkende klubber bestående af studerende som firmaklubber, men så må man i DFIF tage spørgsmålet op til principbeslutning på højeste plan. I denne sag har DFIF's hovedbestyrelse bare ladet et underordnet udvalg »ordne« paragrafferne, og resultatet er blevet af en sådan karakter, at det er uacceptabelt for DSIO og firmaidrætten uværdigt.

DSIO mener ikke, at DFIF's nuværende love indeholder nogen paragraf, som udelukker eller begrænser klubber af vor slags i deltagelsen inden for hele firmaidrætten. Hvis man vil gøre DSIO's medlemskab til genstand for prøvelse, skal man i hvert fald benytte sig af sit ordensudvalg, der har den nødvendige juridiske ekspertise.

Hvis en klub, der kan optages i en lokal sammenslutning, ikke samtidig automatisk indføres i DFIF's medlemslister med heraffølgende deltageberettigelse på landsplan, er der noget rivende galt inden for DFIF. Der må være en læk i DFIF's organisation, når DSIO i øjeblikket befinder sig i et dilemma mellem firmaklub eller ikke-firmaklub.

Ordensudvalget må afgøre, om DSIO kan henregnes til firmaklubberne eller ej.

DSIO har ønsket denne sag frem i Dansk Firmaidræt, fordi vi mener, at den har stor og principiel betydning. Den er et eksempel på, hvordan man ikke skal drive forenings- og forbundsarbejde. Det er bestemt ikke til gavn for firmaidrættens omdømme, hvis der foretages andre fejl-dispositioner af lignende, alvorlig art. Man må undgå at lade tilfældigheder råde, men sikre, at beslutningsprocesserne foregår i fuld overensstemmelse med de forskrifter, der er nedfældet i DFIF's love.

Med venlig hilsen.

Flemming Sørensen,

DSI, Odense